

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XVIII. De ritu conferendi, & ad id pertinentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

198 *Institutionum Pastoralium*
possis, qui te tueantur; clàm arma ge-
stare potes, quibus vitam tuearis con-
tra inuasorem: Sanctiùs facies tamen,
si tu ab armis abstineas: iuuerit po-
pulum moneri, vt cùm pericula sub-
sunt tibi, & Sacramento, de die, &
tempestiuè potiùs vocent, quàm no-
ctu, & tardè: si tamen aut neglexe-
rint, aut necessitas opinione citiùs op-
presserit, ne vocare desistant: te-
quiduis passurum potiùs, quàm vt of-
ficio desis.

NVM: XVIII.

Modus conferendi Viatici.

CÆremonias Ritualis exactè obser-
uabis, quantum temporis, & mor-
bi ratio patietur. Mox vt lecto
subieris, Christum adorandum infir-
mo propone, sciscitare, an sumere de-
sideret, an nihil occurrat, quod de re
ad conscientiam pertinente, ante sum-
ptionem tibi dicendum putet: quòd
si aliquid grauius infirmo occurrat,
audies,

audies, quantum fieri potest, breuiter
quidem, si præsentes longiori confes-
sionis morâ scandalizarentur: deinde
verò captes occasionem, vt suppleas.
Sed vt hæc incommoda vitentur, con-
sultius est, præmitti confessionem, an-
tequam viaticum deferatur: tum verò
breui exhortatiunculâ excita infirmū
ad fidem, spem, charitatem, deuotio-
nem erga Christum præsentem: dein-
de communica, digitos lustra, si quid
fortassis sacræ Hostiæ adhærescat, id
vel ori illius decenter impone, vel cum
ablutione præbe; vel sume, si sis ieiunus,
neq; dein sis sacrificaturus; vel in py-
xidem depone. Attende, vt Hostiam
deglutiat; subiade enim difficile est ob-
palati & linguæ siccitatem: ideóque
consultū est, vt quibus exsuccū est os,
antequã Sacerdos adsit, proluât, & hu-
medtent. Quod de ablutione reliquum
erit, postquam digitos, etsi nihil ad-
hæserit, reuerentiæ tamen causâ in-
tinxeris, & Purificatorio deterferis;

religionis quoq; causâ, vel sumi, vel
in ignem aut locum sanè mundum,
immitteri iube: non autem in terram,
veluti aliquid profanum abiici. Ante
discessum hortatiunculâ breui mone
infirmum, vt tanto hospiti pro tam
diuino beneficio gratias agat, in rela-
tionem gratiæ se ei totum tradat, atq;
resignet: deinceps verò in ipsius gra-
tiâ se diligenter conseruet, neq; vlli
aut tentationi impatientiæ, aut pec-
cato grauiori consentiat; sed contrâ
protestetur, ac sese obfirmet oratio-
nibus suis, & aliorum; crebrâ exoscu-
latione Crucifixi, & aspersione aquæ
lustralis: præterea identidem à viris
bonis, & si fieri potest, Ecclesiasticis,
ac Religiosis se visitari curet: denique,
vt si necdum de rebus suis disposue-
rit, disponat, & testamentum condat,
inuocato Dei auxilio, & animo ita
constituto, vt sepositis odiis, aut hu-
manis respectibus purè, & sincerè hæ-
redem scribat, & legata pia pro ani-

mâ

mâ suâ in pias causas ita iubeat, vti in die iudicii sui Deo rationem reddere statuit. Ante omnia iubeat, vt debita soluantur, aliena restituantur: tùm præscribat, vt Missæ, eleëmofynæ, preces, aliâque pia opera pro animæ salute exsoluantur: si hæredes habet, de Iure, & iuxta Leges diuidat: item claris, & apertis verbis, vt litibus ianua præcludatur: habeat autem specialem rationem, quantum æquitas finit, consanguineorum pauperiorum: denique executores testamenti constituat, adhibeâtque notarios, & testes, & peritos, & probos. Commodum enim est hoc tempus, cùm creditur adhuc esse compos mentis, sumptâ Eucharistiâ conscientiæ suæ rationem habiturus; éstq; id ad maius meritum, si tunc testetur, cùm est in statu gratiæ, atque ex hoc opere tanti momenti apud Deum plurimùm mereri potest: vnde si deprehenderetur testamentum fecisse, cùm excidisset Dei gratiâ, suadendum

dendum esset, ut ratificet coram Deo post Confessionem Sacramentalem, ne eo merito careat. Porro quod ad testamenti solennitatem pertinet, scies, quid eò loci leges, aut consuetudines requirant. Hæc res cum plurimum valeat ad vitandas post mortem rixas, lites, scandala; aliena à curâ tuâ non est, imò tibi specialiter incumbit, ideòque cum aliter fieri non potest, ex officio, adscito publico Notario, aut testibus aliquot, conscribere testamentum fas iusque sinit; expedit tamen potius à testamentorum condendorum peritis id agi: constat enim ex neglectis iis, quæ iure inesse debent in formulâ testamenti, plurima deinde incommoda enasci. Vbi hæc tum infirmo, tum, cum expediet, domesticis, & amicis commendaueris, speciatim, ut attendant, ne si infirmus grauius periclitetur, extremam Vnctionem negligant, aut si aduertant egere, ne omittant Sacerdotem ad solatium

animæ,

animæ , & ad preces pro felici exitu faciendas reuocare. Valedices datâ benedictione , & pacem apprecatus: vt tamen curam omnem non dimittas, inquires subinde, quî cum infirmo agatur, & cum è re iudicabis, reuises, præsertim cum intelliges de vitâ periclitari.

NVM: XIX.

Quo tempore, quoties debeat dari Viaticum, durante morbo.

Quauis horâ, etiam noctis, etiam non ieiuno Viaticum porrige, si infirmus horam commodiorem, aut ieiuno stomacho expectare non potest, sine periculo præoccupaturæ mortis; neque verò expectanda est vltima vitæ periodus: censetur autem versari in mortis articulo, qui iudicio Medici, aut viri prudentis de vitâ periclitatur; is enim est in procinctu ad iter æternitatis; eget igitur Viatico: neque vno satis est, si diutiùs superuiuat: